

mener, at man bør give Ministeren noget friere Hænder, saa meget mere som jeg der- ved vil anvise en Maaade, hvorpaa den ærede Minister, dersom han sætter Pris derpaa, kan opnaa en noget større Indtægt, som maasse kan høde paa Andet. Jeg gaar nemlig ud fra den Forudsætning, at for de mindre Pengesendelser af indtil 1000—2000 Kr. er en Porto af 10 Ore pr. 200 Kr. i Virkeligheden ikke høj, det er en meget billig Porto, og det er slet ikke over Portoen for disse Forsendelser, at der har været ført Klage. Det, der har været anket over, er naturligtvis Portoen for de større Forsendelser, da man andetsteds har kunnet forsikre dem for omtrent en Trediedel af, hvad man her har taget i Porto. Jeg har altsaa opstillet det saaledes, at for Sommer paa over 200 Kr. staar den ærede Minister aldeles frit. Jeg tror, at da den ærede Minister engang er bleven opmærksom paa det Uheldige i, at man andetsteds har billigere Porto, ingenlunde vil sætte Taxten for høit, og jeg betror derfor ganske rolig den ærede Minister at sætte Taxten fra 200 Kr. og opad, som han vil. Det er Realiteten af Vndringsforslaget. — Det sidste af os stillede Vndringsforslag er en blot og har Redaktionsforandring, saaledes som den ærede Ordfører har omtalt. Jeg tror, at det er heldigere end det, Lovforslaget har opstillet. Lovforslaget nævner for Postopkrævning det og det „foruden Portoen for selve Forsendelsen“, og Meningen er den, som vi have tilladt os at foreslaa: „foruden Portoen af det Brev eller den Gjenstand, hvorpaa Postopkrævningen er truffet“. Jeg skal iøvrigt aldeles henstille til det ærede Thing, hvilken Redaktion det finder er den heldigste, og skal i saa Henseende rolig finde mig i Thingets Afgjørelse. — Kun en Bemærkning endnu skal jeg tillade mig, nemlig at naar jeg sammen med mine Kolleger ikke har stillet det Vndringsforslag, at man tillige skulde røre ved Byposten her i Kjøbenhavn eller hvad dermed staar i Forbindelse, ligger det ganske simpelt deri, at saaledes som Situationen her er, veed jeg meget vel, at dersom den høitærede Minister ikke vil gaa ind paa den af mig foreslaaede Redjøttelse i Taxten for indenbys Breve, kan det ikke gennemføres her i Thinget, og jeg veed ogsaa, at dersom den høitærede Minister maatte ønske at gennemføre en anden Taxt for indenbys Brevfort, har han den fulde Bemyndigelse dertil, og jeg haaber, at han vil bruge den.

Breinholdt: Det ærede Medlem, der nu satte sig, og som talte paa Forslagsstillernes

Begne for de af dem stillede Vndringsforslag, begrundede navnlig Forslaget under Nr. 1 til § 1 med, at han allerførst og paa det Allerbestemteste vilde henvise til Udlandets Exempel. Selv om man nu ikke altid vil finde en saadan Henvisning aldeles overbevisende, saa tror jeg dog, at lige overfor en saa international Institution, som Postvæsenet uregteslig er, bør man tage ikke lidet Hensyn til at være i Overensstemmelse med Udlandets Ordning paa dette Omraade. Jeg befinder mig derfor her som saa mange andre Gange i god Overensstemmelse med det ærede Medlem med Hensyn til Tanken taget i sin Almindelighed, men jeg troer rigtignok, at han her i dette konkrete Tilfælde har givet den en Anvendelse, som ikke stemmer fuldt ud med det, man egentlig skulde opnaa, naar man vilde følge Udlandets Exempel, thi det forekommer mig, at han overser, at det kun er paa et ganske enkelt Punkt, at han ved sit Forslag vil bringe vor Ordning i Overensstemmelse med Udlandets, hvorimod han paa andre og meget væsentlige Punkter tværtimod vil fjerne os længere derfra. Thi hvad er egentlig det Væsentlige i Ordningen i andre Lande med Hensyn til dette bestemte Punkt? Det er vel dog, at man har sat Portoeheden til ti Gange den mindste Møntenhed i alle de Lande, hvis Møntsystem er baseret ligesom her paa Decimalsystemet. Det er bekendt, at man i Tyskland har 10 Pfeninge, i Belgien, Schweiz, Holland og Stalien 10 Centimer, og at man har fordoblet dette Beløb til udenlandsk Brevporto, og halveret det henholdsvis til 5 og 10 for indenlandsk og udenlandsk Brevfort. Nu have vi fulgt det Princip, der er gjældende i Udlandet med Hensyn til den udenlandsk Porto, idet vi overensstemmende med den sædvanlige Ordning have en Brevporto til Udlandet af 20 Ore og en Porto af 10 Ore for Brevfort, og hvis man følger Lovforslaget, vil der være stet et Skridt videre mod dette Maal ogsaa paa et andet Punkt, nemlig med Hensyn til indenlandsk Brevfort, for hvilke Portoen i Lovforslaget er sat til 5 Ore og 10 Ore. Jeg er den høitærede Indenrigsminister meget taknemmelig for denne Tilnærmelse hentmod Maalet, idet jeg betragter det som havende en vis symbolisk Betydning. Der mangler paa denne Maaade kun et eneste Punkt for at komme i fuld Samklang med Udlandets Postvæsens Principer paa dette Omraade, nemlig, at vi forandre den indenlandsk Brevporto fra 8 Ore til 10 Ore. Hvis denne Forandring nu i og for sig maatte anses for urimelig, maa jeg indrømme, at det Ræsonnement, jeg har stillet op, i og for sig falder til Sorden af